

Ungdomar, demografi och konflikt

- *Påverkas konfliktintensiteten i länder av andelen ungdomar, och om det sambandet finns, vad kan vara anledningen till detta?*

Ord: 6998

Abstract

Med tanke på alla konflikter som finns i världen söker denna uppsats ett statistiskt samband mellan konfliktintensitet och andel ungdomar av den vuxna befolkningen i Nigeria, Afghanistan, Algeriet och Filippinerna. För att svara på frågeställningen har undersökningen en kvalitativ, komparativ metod där det statistiska resultatet tolkas med hjälp av Henrik Urdals teori kring konfliktuppkomst, som anpassats efter denna frågeställning, så att ekonomisk tillväxt, sysselsättning, analfabetism och avsaknad av demokrati är det som analyseras. Det slutliga resultatet är visat ett, förhållandevis vagt, samband mellan konfliktintensitet och andelen ungdomar, men delvis svårtolkat med hjälp av teorin som valts. Anledningen till detta diskuteras i slutet av uppsatsen tillsammans med rekommendationer för framtida forskning.

Nyckelord: Ungdomar, konflikt, demografi, Afghanistan, Nigeria, Filippinerna, Algeriet, analfabetism, ekonomisk tillväxt, sysselsättning, demokrati.

1	Inledning, syfte och frågeställning	1
2	Teori	3
3	Metod	5
3.1	Material	8
3.2	Källkritik	9
3.3	Selection bias	10
3.4	Operationalisering	11
4	Bakgrund	13
4.1	Tidigare forskning	13
4.2	Afghanistan	14
4.3	Algeriet	14
4.4	Filippinerna	14
4.5	Nigeria	15
5	Resultat	16
5.1	Afghanistan	16
5.2	Algeriet	17
5.3	Filippinerna	18
5.4	Nigeria	18
5.5	Sammanställning	19
6	Analys	21
7	Avslutning	25
8	Bibliografi	27
Bilaga 1	31

1 Inledning, syfte och frågeställning

” [...] considered in historical perspective, young people are poised as key “engines” of socio-political change [...] “(Hamilton, 2007: 1).

Vi bor i en alltmer krigsdrabbad värld. Runt om oss ser vi var dag människor som tvingats fly från konflikter, människor som tvingats lämna hela sina liv bakom sig. Krig: ens hemskheter drabbar miljontals, och nya generationer växer upp i en värld som på många håll brinner. I en sådan värld behövs kunskap om varför krig uppkommer på vissa ställen, och varför krigen tar en viss skepnad.

Det har gjorts en hel del forskning inom demografi och konflikt. Den kvantitativa forskningen har kommit fram till att det finns ett samband mellan uppkomst av konflikt, och stora grupper av unga i länder. Medan vissa har tillskrivit detta biologiska orsaker, pekar andra på politiska, eller ekonomiska anledningar (Hamilton, 2007: 3). Henrik Urdal har också sett sambandet mellan konflikt och åldersstrukturer (Urdal, 2011: 2), och radar upp ett par kriterium till varför detta samband kan finnas. Syftet med denna uppsats är istället att undersöka om det finns ett statistiskt samband mellan en konflikts intensitet, och *andelen* ungdomar i landet, och sedan försöka komma fram till varför det potentiella sambandet finns, och även att testa huruvida Henrik Urdals teori kan stämma på vår frågeställning.

Uppsatsen har först en förståelseinriktad ansats där författarna försöker förstå ett samband mellan konfliktintensitet och andelen ungdomar, och även en förklarande ansats där vi försöker förklara varför det sambandet – eller det uteblivna sambandet finns, eller inte finns. Vår frågeställning lyder enligt följande: *Påverkas konfliktintensiteten i länder av andelen ungdomar, och om det sambandet finns, vad kan vara anledningen till detta?* För att svara på den andra delen av frågeställningen kommer vi använda oss delvis av Urdals teori om demografi och uppkomst av konflikt, som anpassats för att passa in på

konfliktintensitet, och se om denna kan ge en förklaringsgrad till vårt potentiella resultat.

Anledningarna till uppkomsten av konflikt är relevanta eftersom man då kan förutse, och motverka att länder med många ungdomar blir konfliktdrabbade. En undersökning som istället försöker se ett samband mellan andel ungdomar och konfliktintensiteten kan underlätta för vilka sorters preventiva insatser som kan behövas i landet, även om detta inte är någonting denna uppsats går in på är det värt att hålla i tanken. Om man kan förutse en konflikts intensitet, kan den preventiva, eller reaktiva insatsen även bli proportionerlig. För målet med forskning inom fred- och konfliktvetenskap borde väl alltid vara att förutse, och försöka motverka det mänskliga lidandet som förekommer i alla konfliktområden.

Att undersöka sambandet mellan andelen ungdomar och konfliktintensitet är även intressant för framtiden. Detta eftersom projektioner visar att en stor ökning av andelen ungdomar kommer ske i delar av världen, bland annat Afrika (UN Population Division, 2015: 1).

Precis som det inledande citatet visar hoppas vi att forskning inom detta ämne kan göra att stora yngre generationer kan bidra till utveckling, snarare än konflikt. För att detta ska kunna ske mer pålitligt krävs kunskap, som sedan förhoppningsvis kan omvandlas till politiska åtgärder.

Till skillnad från mycket av den tidigare forskningen inom ämnet kommer denna studie vara kvalitativ. Vi undersöker inte endast en korrelation, utan försöker också med hjälp av ett teoretiskt ramverk förstå varför den hypotetiska korrelationen existerar genom fyra faktorer: ekonomisk tillväxt, läs- och skrivkunnighet, sysselsättning och avsaknad av demokrati.

2 Teori

Som teoretiskt ramverk har vi valt att inspireras av Henrik Urdals teori om hur mängden ungdomar i ett land ökar risken för konflikt.

En stor andel ungdomar i förhållande till den vuxna befolkningen riskerar att leda till instabilitet i länder. När storleken på generationerna ökar, men mängden jobb som finns tillgängliga inte klarar av att anpassa sig i samma takt, riskerar en stor mängd unga att bli sysslösa. Marginaliseringen av dessa ungdomar underlättar för rebellgrupper i dess rekrytering av nya medlemmar. När valet står mellan att välja att vara fortsatt sysslösa och fattiga, eller att ansluta till en rebellgrupp som kan resultera i en möjlig förändring, blir valet ofta det senare (Urdal, 2011: 3). Eftersom stora delar av ungdomarna är beroende av att få någon typ av jobb, så riskerar en svag ekonomi minska dessa möjligheter. Detta gör att en svag ekonomi minskar en stats förmåga att erbjuda jobb, vilket kan leda till att rebellgrupper får större möjlighet att rekrytera nya medlemmar (Urdal, 2011: 4).

Ett sätt för en stat att minska antalet sysslösa ungdomar, enligt Urdal, kan vara att erbjuda dem möjligheter till högre utbildning. Detta minskar således antalet sysslösa ungdomar för en tid. Risken med detta sätt att hantera problemet med låg sysselsättning är dock att det bara blir en tillfällig lösning. Om ungdomarna inte heller efter slutförda studier har möjlighet att få något jobb så riskerar deras frustration öka än mer. Detta eftersom deras utbildning möjliggör för dem att tjäna mer, och om de inte går att få några jobb så har en högutbildad mer att förlora ekonomiskt än lågutbildade. Detta leder till att erbjudandet av högre utbildning riskerar att endast vara en kortsiktig lösning för staten, och kan i slutändan till och med öka risken för konflikt (Urdal, 2011: 4).

Våldsamheter i ett land kopplade till andelen ungdomar i samhället samverkar också med vilken typ av statsskick det är i landet. Risken för att ungdomar ska ta

till våld ökar om deras politiska rättigheter begränsas av staten. Detta gör att risken för konflikt är större om staten är strikt auktoritär än om den är demokratisk. Samtidigt har studier visat att konflikter oftare härjar i stater som är hybrider mellan auktoritära och demokratiska stater än någon av dessa extremer (Urdal, 2011: 4-5).

Henrik Urdal väljer i sin teori att fokusera på hur dessa ovan nämnda faktorer ökar risken för konflikt att uppstå. Vi väljer emellertid att fokusera på om andelen ungdomar, av den vuxna befolkningen i samhället, påverkar hur våldsamt en konflikt är som vi ska diskutera i metoden nedan. Där kommer vi även att motivera alterationer som gjorts till teorin ovan samt varför dessa görs.

3 Metod

Denna uppsats använder sig av en kvalitativ, komparativ studie för att undersöka om det finns ett samband mellan konfliktintensitet och andel ungdomar i Algeriet, Afghanistan, Nigeria samt Filippinerna. Anledningen till varför de fyra länderna valdes var på grund av deras demografiska struktur; alla fyra olika länder hade olika stor andel ungdomar av den vuxna befolkningen.

En kvalitativ metod lämpade sig bäst för denna undersökning eftersom man då först kan undersöka ett potentiellt statistisk samband mellan konfliktintensitet och ungdomar, och därefter kan resultatet analyseras med hjälp av Urdals teori, som vi har modifierat. Istället för högre utbildning, har vi valt att mäta sysselsättning och även lagt till analfabetism. Genom att inkludera statistik om sysselsättning så hoppas vi kunna se om någon av staterna vi undersöker har lyckats bättre med integrationen av den unga befolkningen på arbetsmarknaden. Därefter kan vi se om integrationen leder till någon påtaglig skillnad i konfliktintensiteten. Vi anser dock fortfarande att utbildning kan vara en relevant punkt i vår analys, ihopkopplat med sysselsättning. Anledningen till varför även analfabetism bland den unga befolkningen inkluderas i vår analysdel är att vi vill testa om Urdals tes om högutbildade går att vrida på. Han menade, som tidigare nämnts, att högutbildade som inte får fortsatt sysselsättning riskerar ökad risk att bli våldsbenägna (Urdal, 2011: 3). Kan då en hög halt av analfabetism få motsatt effekt? Rent hypotetiskt, om barn inte får möjlighet att gå i skolan och lära sig grundläggande färdigheter som att läsa och skriva, så kan de inte heller senare förväntas genomgå någon högre utbildning. När antalet människor som genomgår en högre utbildning sjunker så krymper också den grupp frustrerade människor som efter avslutad utbildning står utan jobb. När denna grupp minskar så kan en möjlig konsekvens bli att konfliktintensiteten minskar. Vi väljer därför att ta med statistik på graden av analfabetism i landet, för att undersöka om konfliktintensiteten påverkas av andelen människor som inte är läs och skrivkunniga.

I vår studie, liksom i den teorin studien grundas på, divideras antalet ungdomar med den totala *vuxna* befolkningen. Det betyder att man inte räknar med barn under 15 år. Detta har gjorts framförallt på grund av de potentiellt olika nivåerna av barn i länderna vi studerat. Detta är alltså en avgränsning som gjorts för att undvika statistiska problem som kan uppstå vid för extensiva undersökningar och länder med hög fertilitet riskerar att bli underestimerade jämfört med länder som har låg fertilitet (Urdal, 2011: 5). Fortsättningsvis blir inte barn relevanta i studien då dem inte är en del samhället på samma premisser som vuxna. Som Urdal skriver: (Urdal, 2011: 5)

Most theories about youth revolt assume that violence arises from competition between younger and older cohorts, or because youth cohorts experience institutional 'bottlenecks' due to their larger size compared to previous cohorts.

Det är alltså en för smal ingångsport till det vuxna livet som riskerar skapa konflikt, när ungdomar inte får samma möjligheter som tidigare generationer.

En annan avgränsning vi gör är att endast undersöka andelen ungdomar i dessa fyra länders och dess konfliktintensitet under ett år - 2014. Detta gör vi för att länders demografi inte ändras markant på ett eller två år. Att istället ha flera olika testobjekt, och jämföra dem under samma år tror vi kommer ge ett mer intressant resultat för en vidare analys.

Ett problem som har lett till vår tidavgränsning är att konflikterna i länderna som vi har valt har startat under olika år, och hållit på under olika lång tid. De är i olika faser av konflikten och det skulle kunna vara en anledning till hur konfliktintensiteten ser ut. Men återigen krävs avgränsningar för att kunna göra en studie. Att mäta hela konfliktperioden hade inte varit möjligt i denna begränsade uppsats, och det hade även skapat en asymmetri i undersökningen. Därför har vi valt att främst undersöka det senaste året där komplett statistik finns - 2014. Ett alternativ till detta skulle kunna ha varit att välja det år konflikterna var som mest intensiv. Det hade dock riskerat i att bli en föråldrad undersökning, till skillnad från vad en undersökning från det senaste året blir. Att jämföra de år som konflikten har varit som mest intensiv är dessutom problematiskt, då detta årtal varierar mellan de olika konflikterna. Vi har därför

valt att undersöka året 2014 i de fyra konflikterna, eftersom det då gjordes möjligt att använda statistik från samma källor i samtliga konflikter. En ytterligare poäng med att föra undersökning på ett fenomen från det senaste året är att uppsatsen då blir mer relevant gentemot syftet. Om målet är att kunna bidra till ett forskningsfält som vill minska framtida lidande, krävs också en forskning som är aktuell, och statistik från 2014 är just det, aktuell.

Innan uppsatsens resultat presenteras kommer en kort bakgrund till de fyra konflikterna för att ge den följande statistiken en kontext. I resultatet finns det först en ren statistikpresentation, som sedan sammanställs kort för att underlätta avläsandet.

I vår analysdel använder vi oss av Urdals teoretiska ramverk för att analysera vårt resultat och se om det kan ge någon förklaring. När vi mäter den ekonomiska tillväxten har vi valt att jämföra statistik från 23 år tillbaka (1991-2014) Anledningen till detta är att vi vill se under vilka ekonomiska förhållanden ungdomarna vi undersöker har växt upp med, och inte endast det senaste årets ekonomiska utveckling. Detta eftersom förutsättningarna för ungdomarnas nuvarande situation har präglats av deras uppväxt. För att den löshängande statistiken ska få någon mening kommer den jämföras både mellan länderna, och det globala genomsnittet för att ge det en kontext.

När *Lack of Democracy* mäts kommer Freedom Houses index användas. Freedom House är en oberoende organisation som arbetar för en fortsatt spridning av demokrati och frihet i världen (Freedom House, 2016).

We recognize that freedom is possible only in democratic political environments where governments are accountable to their own people; the rule of law prevails; and freedoms of expression, association, and belief, as well as respect for the rights of minorities and women, are guaranteed.

Det betyder att Freedom Houses olika definitioner: *free*, *not free* och *partly free* är det som kommer användas för att mäta Urdals *Lack of Democracy* (Freedom House, 2016). Trots att det inte är demokrati som faktiskt mäts, anser vi att deras resonemang kring frihet är tillräckligt för att göra det användbart i denna

undersökning. Resonemanget handlar i grunden om avsaknad av demokrati, och inte ländernas nivå av demokrati.

Urdals resonemang om att högre utbildning riskerar att endast vara en kortsiktig lösning grundar sig i ett resonemang kring sysselsättning. Därför har vi valt att inkludera sysselsättning i det teoretiska ramverket, för att komplettera Urdals utbildningsresonemang. Genom att undersöka arbetslösheten så får vi en bild av hur stor sysselsättningen bland unga är i landet, och vi kan därefter se om den korrelerar med konfliktintensiteten i landet. Enligt Urdals teori är det just bristen på sysselsättning som gör sig påtaglig när stora unga generationer ska inkluderas i samhället. Genom att ta med statistik på sysselsättning i landet så kan teorin om att stora "youth cohorts" automatiskt resulterar till större konflikter rubbas (Urdal, 2011: 4-5). Det behöver inte nödvändigtvis vara så att en stor andel ung befolkning automatiskt resulterar i konflikt. För att mäta sysselsättning används hur stor del av ungdomarna i landet som har någon typ av jobb; ett jobb är i detta sammanhang arbete som bidrar till landets varor och tjänster. ('Labour force participation rate, ages 15-24'). Det betyder med andra ord att vi mäter sysselsättning med arbetslöshet, och arbetslöshet mäter vi med 'Labour force participation rate'. Begreppen används lite som synonymer; har en individ ett jobb är hen sysselsatt, har hen inte ett jobb bidrar hen till arbetslöshet.

3.1 Material

Informationen som flödar ut från konfliktdrabbade områden riskerar att vara båda ojämn och icke pålitlig (Sundberg & Harbom, 2011: 91). För att minimera risken för inkonsekvens i vår statistik har vi använt samma källor för alla fyra fall vi studerar. All demografisk information har tagits från Indexmundi (baserad på CIA World Factbook). Vi mäter konfliktintensiteten genom att räkna antal döda i stridsrelaterade orsaker; denna information har vi tagit från Uppsala Conflict Data Program (UCDP).

Statistiken vi har för att mäta ekonomisk utveckling under ungdomarnas uppväxt har vi tagit från UNdata som är en databas lanserad av The United Nations

Statistics Division (UNSD) of the Department of Economic and Social Affairs (DESA). För att mäta analfabetism och sysselsättning har vi valt statistik från UNESCO. UNESCO är the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organisation.

3.2 Källkritik

Vi har valt att basera stor del av vår teori utifrån Henrik Urdals teori, som han presenterar i *A Clash of Generations? Youth Bulges and Political Violence*. Vi anser att då en auktoritet på området som Förenta Nationerna väljer att presentera denna på sin hemsida, också ger Urdals teori legitimitet. Detta är ett resonemang som även används vid motiveringen av flera av de andra källorna i texten, då många av dem härstammar från Förenta Nationerna, eller går att finna på deras hemsida. Det behöver dock inte nödvändigtvis vara något positivt att Förenta Nationerna står bakom informationen. Denna organisation representerar större delen av världens stater vilket gör att mer kontroversiella texter eller teorier kan komma att utelämnas. Även om en text skulle visa sig vara korrekt i sak, så skulle den kunna utelämnas på grund av att den är starkt kritisk mot något eller några av medlemsländerna. Detta för att inte orsaka osämja inom organisationen genom att legitimera en rapport som är alltför kritisk mot ett eller flera länder. Vi anser dock att det material vi använder oss av trots allt är relevant, då alla fyra länder som vi väljer att undersöka är medlemmar i organisationen. Dessutom fokuserar inte materialet vi väljer att använda oss av på några specifika länder, utan är mer generella texter som går att applicera på många olika länder. Valet att använda UCDPs definition när vi mäter konfliktintensiteten motiveras med att det är ett internationellt erkänt sätt att mäta antal döda. Vi valde att använda UCDP då deras definition för väpnad konflikt är 25 döda per år i stridsrelaterade händelser. Andra databaser som *Correlates of War* räknar endast på krig, och deras definition börjar först vid 1000 döda personer i ett land per år (Sarkees Reid, 2011: 1). Detta gör att UCDP har ett övertag gentemot andra databaser i vår undersökning, då vi vill undersöka konfliktintensiteten, och inte krigsintensiteten. Fortsättningsvis är det även

fördelaktigt att ha definitionen på konflikt, och vår huvudsakliga statistik kring antal döda i länder från samma sida på grund av att det är konsekvent.

Som tidigare nämnts kan statistik från konfliktdrabbade områden vara svåråtkomliga, och mycket baseras även på estimeringar som görs. Men välkända organisationer som FN, världsbanken och Unesco är källor som känns pålitliga på grund av deras storlek och status. Statistiken över varje faktor tas från samma sida, men olika faktorer har olika källor. Med andra ord, all statistik om ekonomisk tillväxt kommer ifrån UNdata, och all statistik om antal stridsrelaterade döda kommer ifrån Uppsala Conflict Data Program. Detta gör att det finns en risk för att estimeringarna som gjorts, har gjorts på olika sätt med olika ambitionsnivå och precision. Samtidigt blir resultatet ändå representativt för länderna när det finns ett konsekvent användande av källorna i fråga.

3.3 Selection bias

I uppsatsen kan det finnas problem med selektionspartiskhet (selection bias). För transparensen skall ska vi nu förklara vårt val av länder. Vi är medvetna om att en provstorlek på fyra länder under ett års tid inte kan ge en fullständig bild eller någon objektiv sanning, men det är en bra början på ett område vi anser vara undersökt för lite, och även som tidigare nämnts krävs vissa avgränsningar i en begränsad uppsats. När undersökningen inleddes hade vi ett kriterium på valet av länder: det ska ha varit konflikt under 2014 enligt UCDP. Efter en tids sökande insåg vi att en till variabel var viktig i valet av länder; de fyra länderna får inte ha samma demografi. Anledningen till detta är att vi ville undersöka om andelen ungdomar i ett land var någonting som påverkade konfliktintensiteten; om det fanns ett statistiskt samband mellan ungdomar och konfliktintensitet. Detta gjorde att vi valde fyra olika länder som skiljer sig demografiskt, ett land med relativt låg, och ett land med relativt hög andel unga. De andra två länderna skiljer sig ifrån varandra, men hamnar båda emellan de första två demografiskt.

Ett slumpmässigt urval lämpar sig dåligt för komparativa studier. Fallen som väljs bör vara liknande för att den jämförande faktorn ska få relevans. Länderna

måste också vara tillräckligt lika att de påstådda kausala processerna som gör att ämnet i fråga, konfliktintensitet beroende på andelen ungdomar i detta fall, är någonting som behövs undersökas (Höglund, 2011: 116). Hade de fyra ländernas demografiska strukturer varit identiska, så hade inget resultat kunnat presenteras och studien hade blivit gagnlös; om länderna hade haft lika stor andel ungdomar hade undersökningen i denna uppsats endast handlat om konfliktintensitet.

De andra faktorerna är någonting som lämnas till analysen efter vi har sammanställt statistiken, och kommit fram till ett resultat. Vi gjorde ett aktivt val av länder, men inte i syfte att fabricera ett specifikt resultat, utan för att se det statistiska sambandet mellan konfliktintensitet och andelen ungdomar, oberoende av konfliktens andra orsaker. Det finns dock en risk i komparativa studier att selektionspartiskhet förekommer av praktiska orsaker hävdar Höglund (2011:116–117) och så även i denna uppsats på grund av tillgängligheten på information och statistik från de krigsdrabbade länderna som undersöks.

3.4 Operationalisering

Den beroende variabeln, konfliktintensitet, grundar sig på statistik från Uppsala Conflict Data Program. Därför har vi också valt att använda deras definition av väpnad konflikt som lyder enligt följande: (Sundberg & Harbom, 2001: 95).

An armed conflict is a contested incompatibility that concerns government or territory or both, where the use of armed force results in at least 25 battle-related deaths in a year. Of these two parties at least one has to be the government of a state.

Med konfliktintensitet menas hur många människor som dör i landet, vilket kommer delas med antalet människor som bor i landet för att fallen ska kunna vara komparativa. För att få fram en siffra som går att jämföra mellan de olika länderna så delas antal döda i ett land under ett år med antalet invånare i landet. Eftersom siffran man då får fram blir så liten, så har vi valt att mäta konfliktintensiteten i antal döda per miljon invånare för att lättare få en god överblick över resultatet.

Den oberoende variabeln är i denna uppsats andelen ungdomar av den totala vuxna befolkningen. I denna studie syftar begreppet ungdomar på personer mellan 15 och 24 år gamla. I olika samhällen och sociokulturella sammanhang är ungdomar olika åldrar, men definitionen vi använt är den som Förenta nationerna använder. (United Nations Youth, 2013: 2; Urdal, 2011: 5). För att få fram den oberoende variabeln så delar vi antalet ungdomar i landet med den totala vuxna befolkningen, alltså åldrarna 15 år – 65+ år.

4 Bakgrund

4.1 Tidigare forskning

Tidigare forskning inom detta område har gjort av bland annat Thomas Malthus, som forskade inom demografi på 1700-talet. Han förutspådde en framtid där mänskligheten riskerar att drabbas av krig, svält och epidemier som ett resultat av en befolkning som ökade snabbare än matproduktionen (Floyd, 2013: 3). Detta är någonting som Robert Kaplan utvecklade i sin artikel *The Coming Anarchy* där han målar upp en dystopisk bild av framtiden som ett resultat av demografisk stress. Denna stress tror Kaplan kommer rubba den rådande samhällsstrukturen vilket riskerar att leda till anarki. (Kaplan, 1994) Även giganten bakom *Clash of Civilization*, Samuel Huntington, har i en intervju med tidningen *The Guardian* tillägnat delar av skulden för våldsamheterna i mellanöstern under den andra halvan av 1900-talet till en ovanligt stor andel 16-30 åriga män. Han hävdade att: "Generally speaking, the people who go out and kill other people are males between the ages of 16 and 30" (Steinberg, 2001).

Mark D Hamilton tycker att man istället behöver lyssna på ungdomarna, och behandla dem som verktyg för utveckling, istället för ett hot som vissa författare varnar för. Han hävdade att man borde förstärka, och ge stöd till marginaliserade ungdomar för att motverka deras våldsbägenhet (Hamilton, 2007: 1, 16).

Henrik Urdal, vars teori vår studie grundar sig på, hävdar att det finns ett bevisat statistiskt samband mellan en ung befolkning och politiskt våld (Urdal, 2011: 2). Men vi anser att det finns en forskningslucka här då uppkomsten av konflikt påstås vara bevisat, men inte sambandet mellan storleken av ett lands unga vuxna befolkning (ungdomar), och hur många som faller offer för konflikt.

4.2 Afghanistan

Afghanistan har varit i konflikttrabbat sedan 70-talet. I mitten av 90-talet etablerade Talibanerna sig i området, och mellan 1996-2001 styrde de landet enligt islamisk sharia-lag. Trots att talibanregimen avsattes 2001 har gruppen varit kvar som en rebellgrupp vilket har lett till fortsatt konflikt och instabilitet i landet. Även USA är en aktör i landet då de först ledde en koalition mot Talibanerna, och sedan drevs deras krig mot Al-Qaeda på delvis Afghansk mark. Talibanerna har under 2014 fört en offensiv som lett till de högsta dödssiffrorna i landet på över ett decennium (UCDP, Afghanistan, 2014).

4.3 Algeriet

I Algeriet har konflikten pågått under en längre tid, då olika islamistisk grupper har slagits om regeringsmakten. Några grupper la ner sina vapen 2002 men våldet fortsatte, och ändrade karaktär något, då antalet självmordsbombningar ökade (UCDP, Algeriet, 2014).

Våldet utgjordes även 2014 huvudsakligen av småskaliga attacker eller bombningar, som genomfördes av AQIM (Al-Qaida i Islamiska Maghreb), riktade mot främst statliga mål. Majoriteten av våldet i skedde i den bergiga regionen Kabylie, som skiljer Saharaöknen och kustområdet från varandra (UCDP, Algeria, 2014).

4.4 Filippinerna

Stridigheter i Filippinerna sker på flera fronter mellan staten och olika rebellgrupper. I de södra delarna av landet så grundar sig stridigheterna i att nationalistiska, islamistiska rebellgrupper från de södra delarna motsätter sig staten. Samtidigt så har den Filippinska staten problem med rebellgruppen CPP (Communist Party of the Philippines) som vill avsätta regeringen. Flera

fredsförhandlingar har förts mellan de olika grupperna och den Filippinska staten, men inget avtal har ännu lyckats få slut på stridigheterna fullt ut (UCDP, Philippines, 2014).

4.5 Nigeria

År 2009 inleddes en konflikt mellan Nigerianska säkerhetsstyrkor, och en radikal islamistisk grupp kallad Jama'atu Ahlis Sunna Lidda'awati wal-Jihad, vardagligen kallat Boko Haram. Boko Haram befinner sig framförallt i de norra delarna av Nigeria. Boko Haram använder en taktik där de attackerar både lokala ledare, den Nigerianska armén samt polisstyrka och civilbefolkningen. Efter en relativt lugn period under början 2010 eskalerade konflikten återigen. Nigerias regering har förklarat ett undantagstillstånd och drivit en offensiv för att driva Boko Haram ut från landet. Offensiven var till en början lyckad, men den radikala gruppen stod emot och strider pågår fortfarande (UCDP, Nigeria, 2014).

5 Resultat

Procentsatserna och antalet döda per en miljon (1 000 000) invånare i ett land i följande resultatdel är avrundade till närmsta tiondel. Befolkningsantalen är grundade i en estimering gjord av Indexmundi (CIA World Factbook). För vår kompletta statistik, se bifogad bilaga.

Den totala populationen i världen är 7 174 611 584, och den totala mängden vuxna är 5 324 621 893. Av dessa räknas 1 191 711 200 personer som ungdomar vilket utgör 22.4 % av den totala vuxna befolkningen (Indexmundi, 2016 a; Indexmundi, 2016 b; Bilaga 1).

BNP (Gross Domestic Product) per capita i världen 1991 var 4376 dollar (justerat efter den nuvarande dollarkursen). År 2014 var samma siffra 10853 dollar, vilket har resulterat i en ökning på 148 % (UNdata, 2015 a; UNdata, 2015 b; Bilaga 1).

5.1 Afghanistan

Av de länderna vi har undersökt är Afghanistan det minsta. I landet bodde det totalt 31 822 848 människor under 2014. Antalet vuxna i landet var under samma period 18 449 628, och 7 065 045 eller 38,3 % av dessa var ungdomar. Konflikter i Afghanistan resulterade i att 12 132 personer dog under 2014 av konfliktrelaterade orsaker. Antal döda per miljon invånare i landet är därför 381,2st (Indexmundi, 2016 a; Indexmundi, 2016 b; UCDP, Afghanistan, 2014; Bilaga 1).

I Afghanistan så har BNP per capita stigit med 147 %, från 265 till 655 dollar per capita (UNdata, 2015 a; UNdata, 2015 b; Bilaga 1).

Afghanistan var år 2014 klassade som *Not Free* av Freedom House (Freedomhouse, 2014 b; Bilaga 1).

I Afghanistan hade 38 % av personerna mellan 15 och 24 år gamla någon typ av jobb (The World Bank, 2014; Bilaga 1).

I Afghanistan så är 41 % av personerna i åldersgruppen 15 – 24 år analfabeter. Det totala antalet analfabeter i denna åldersgrupp är 2 888 008 (Unesco, 2016; Bilaga 1).

5.2 Algeriet

Av de länder som undersökts så hade Algeriet lägst andel ungdomar av den totala vuxna befolkningen 2014. Det totala antalet vuxna i landet var 27 794 367, och av dessa var 6 742 235 ungdomar. Andelen ungdomar av det totala antalet vuxna i Algeriet under 2014 var alltså 24,3 %. Dödligheten i landet var också den lägre än övriga länder. Av Algeriets 38 813 722 invånare så dog 107 personer av stridsrelaterade orsaker under 2014, vilket motsvarar 2,8 döda per miljon människor i landet (Indexmundi, 2016 a; Indexmundi, 2016 b; UCDP, Algeria, 2014; Bilaga 1).

I Algeriet så var BNP per capita 1735 dollar år 1991, och år 2014 var samma siffra 5515 dollar. Detta innebär en ökning av BNP per capita på 218 % mellan år 1991 och 2014 (UNdata, 2015 a; UNdata, 2015 b; Bilaga 1).

2014 klassades Freedom House Algeriet som *Not Free* (Freedomhouse, 2014 d; Bilaga 1).

I Algeriet så hade 29 % av befolkningen mellan 15 och 24 år gamla någon typ av jobb 2014 (The World Bank, 2014; Bilaga 1).

298 480 personer i åldrarna 15 – 24 är analfabeter i Algeriet. Detta motsvarar 4 % av det totala antalet personer i denna åldersgrupp i landet (Unesco, 2016; Bilaga 1).

5.3 Filippinerna

Dödligheten i ö-nationen Filippinerna var under 2014 betydligt lägre än i Afghanistan. I landet dog 472 personer i konflikter under året, vilket resulterar i 4,4st döda per miljon invånare. Filippinernas hade 2014 en befolkning på 107 668 231, där antalet vuxna är 71 421 204. Andelen ungdomar av de vuxna i landet var 28,6 %, eller 20 461 082st (Indexmundi, 2016 a; Indexmundi, 2016 b; UCDP, Philippines, 2014; Bilaga 1).

Filippinernas BNP per capita hade mellan åren 1991 och 2014 ökat från 793 till 2643 dollar. Detta innebär att BNP per capita har stigit med 233 % under denna period (UNdata, 2015 a; UNdata, 2015 b; Bilaga 1).

Enligt Freedom House- skalan så var Filippinerna år 2014 klassade som *Partly Free*. I Filippinerna hade 48 % av personerna mellan 15 och 24 år någon typ av arbete (The World Bank, 2014; Bilaga 1; Freedomhouse, 2014 c).

Filippinerna är det endast 411 220 personer, eller 2 %, i åldern 15 – 24 år som ej är läs eller skrivkunniga (Unesco, 2016; Bilaga 1).

5.4 Nigeria

Afrikas, till befolkningsantalet, största land Nigeria hade 2014 en befolkning på 177 155 754 personer, och av denna så är 100 650 713 över 15 år gamla. De som räknas som ungdomar (15-24 år) av dessa är 34 218 650, vilket är 34,0 % av landets vuxna befolkning. Antal människor som dog som en direkt orsak av konflikt i Nigeria under 2014 var 4621st. Detta resulterar i att antal döda per

miljon (1 000 000st) invånare är 26,1st personer (Indexmundi, 2016 a; Indexmundi, 2016 b) (UCDP, Nigeria, 2014; Bilaga 1).

Nigerias BNP per capita var år 1991 652 dollar, något som 23 år senare hade stigit till 3209 dollar. Detta resulterar i en ökning på 392 % mellan åren 1991 och 2014 (UNdata, 2015 a; UNdata, 2015 b; Bilaga 1).

Enligt Freedom House så var Nigeria år 2014 klassade som *Partly free* på deras skala (Freedomhouse, 2014a: <https://freedomhouse.org>; Bilaga 1).

Av personer mellan 15 och 24 år gamla i Nigeria så hade, precis som i Afghanistan, 38 % någon typ av jobb under 2014 (The World Bank, 2014; Bilaga 1).

Det är 9 434 505 personer i åldrarna 15 till 24 år i Nigeria som ej är läs eller skrivkunniga, vilket motsvarar 28 % av det totala antalet personer i denna åldersgrupp (Unesco, 2016; Bilaga 1).

5.5 Sammanställning

Det land som hade störst andel ungdomar, Afghanistan, hade även högst antal döda per en miljon invånare, och landet med lägst andel ungdomar, Algeriet, hade även lägst antal döda. Det landet med näst störst andel ungdomar, Nigeria, hade även näst störst antal döda av de fyra länderna. Detta tyder på att den huvudsakliga frågeställningen: ”påverkas konfliktintensiteten i länder av andelen ungdomar?” är rent ytligt ja.

Mellan 1991 och 2014 har BNP per capita i världen ökat med 148 %. Tre av de fyra länderna som undersökts har ökat betydligt mer än så, medan Afghanistans BNP endast ökat i stort sätt lika mycket som genomsnittet i världen. Nigeria och Filippinerna klassas av Freedom House som *partly free*, medan Afghanistan och Algeriet klassas som *not free*.

Av ungdomarna i de olika länderna så har både Afghanistan och Nigeria 38 % Labour participation rate, medan Filippinerna har hela 48 % deltagande och Algeriet endast 29 %. Slutligen har både Algeriet och Filippinerna hög läs- och skrivkunnighet med endast 2, respektive 4 % analfabetism. Afghanistan och Nigeria har en betydligt lägre läs- och skrivkunnighet med hela 41, respektive 28 % analfabetism.

6 Analys

Trots att frågeställning kan tyckas vara besvarad finns det en diskrepans i statistiken. De länderna som hade en hög andel ungdomar hade också många stridsrelaterade döda (per miljon invånare), och de länder med lägre andel ungdomar hade – mycket riktigt – lägre konfliktintensitet. Dessa siffror är samtidigt misstänksamt höga, och sambandet mellan konfliktintensiteten och andelen ungdomar är inte så tydligt som det vid en första anblick kan verka. Fyra procentenheters skillnad i andelen ungdomar, som det är mellan Afghanistan och Nigeria, kanske inte kan förklara över 350 stridsrelaterade dödsfalls (per en miljon invånare) skillnad mellan länderna. Samtidigt är det fem procentenheters skillnad mellan Algeriet och Filippinerna, men endast två fler döda i den senare av de två. Det finns ett statistiskt samband mellan konfliktintensiteten i länderna, och andelen döda, men detta samband är varken linjärt eller exponentiellt, utan verkar snarare vara slumpmässigt.

Bortsett från dessa oklara resultat när de kommer till de lite mer specifika punkterna, finns det ändå, någon sorts samband. Kan resten av statistiken ge någon sorts förklaring till varför detta samband finns, eller varför siffrorna är så pass oproportionerliga (gentemot varandra)?

Henrik Urdal menade att en svag ekonomi minskar ungdomars möjlighet att få ett jobb, och att det riskerar att leda till att rebellgruppers rekryteringsförmåga ökar (Urdal, 2011: 4). Ett ökat deltagande i rebellgrupper är någonting som skulle kunna öka konfliktintensiteten i ett land. Även här är det tydligt att Afghanistan, som har överlägset flest döda per invånare, har haft sämst ekonomisk utveckling av de fyra länderna som har undersökts med endast 147 % tillväxt.

De tre andra länderna har däremot en betydligt starkare ekonomisk tillväxt än genomsnittet i världen under denna period, som var 148 %. Detta är med stor

sannolikhet på grund av att länderna alla har haft en förhållandevis svag ekonomi från början vilket gör att det blir stor effekt på den ekonomiska utvecklingen när den väl startar. Att Afghanistan har haft en sämre ekonomisk utveckling än genomsnittet i världen är därför oroväckande för landet, men kan nog attribueras till hur pass länge landet varit konfliktdrabbat.

Det skulle samtidigt lika gärna kunna vara så att ett högt antal döda hämmar den ekonomiska tillväxten, istället för att den låga tillväxten intensifierar konflikten. Detsamma gäller analfabetismen i Afghanistan, som är den högsta av de fyra länderna. Det är mer troligt att dessa olika faktorer verkar tillsammans i en negativ spiral; en dålig ekonomisk tillväxt hämmar möjligheten till att lära sig läsa och skriva. Dock kan man se på Nigeria som har den, utan tvekan, högsta ekonomiska tillväxten av länderna att ekonomisk tillväxt och läs- och skrivkunnighet inte alltid går hand i hand. Landet har näst högst analfabetism, näst högst konfliktintensitet och även lika stor andel ungdomar som arbetar som Afghanistan har.

En förklaring till varför Afghanistan har högst konfliktintensitet skulle kunna vara samspelet mellan deras stora andel ungdomar, och deras avsaknad av ekonomisk utveckling. Precis som Urdal (2011: 4) hävdar är det speciellt viktigt att ha en ekonomisk tillväxt när stora generationer ungdomar kommer in på arbetsmarknaden för att kunna sysselsätta dem. Utan en stark ekonomi så blir effekten av *bottlenecks* mer påtaglig. Detta eftersom stora yngre generationer ska anpassa sig, och hitta sysselsättning i ett ekonomiskt klimat som tidigare endast har kunnat erbjuda försörjning till, de betydligt mindre, äldre generationerna. Kan man istället få igång ekonomin och skapa nya jobb kan de stora generationerna teoretiskt sett agera som en trampolin till ekonomiskt välstånd. Samtidigt har Nigeria lika stor ungdomssysselsättning som Afghanistan har, trots deras ekonomiska tillväxt. Resultaten visar därför att god ekonomisk tillväxt inte automatiskt behöver resultera i en ökad sysselsättningsgrad hos ungdomar. Att en sämre ekonomisk tillväxt då skulle vara en faktor som intensifierar konflikt blir motsägande i detta fall, om man ska följa Urdals resonemang.

Den likhet som faktiskt finns, och möjligtvis kan bidra till en givande slutsats är mellan Filippinerna och Algeriet, som är de två länderna med lägst konfliktintensitet. Dessa länder har även en väldigt låg grad av analfabetism samtidigt som de mest konfliktintensiva länderna, Nigeria och Afghanistan, har hög analfabetism. Det skulle kunna vara så att läs- och skrivkunnighet är någonting som motverkar konfliktintensitet. Ulrike Hanemann (2005:1) hävdar i en Uneskorapport att utbildning är någonting som är en huvudsaklig punkt i att motverka konflikt. Detta är kanske också någonting som är centralt för hur hög konfliktintensitet ett land har. Om den premissen stämmer, vilket statistiken tyder på, betyder det också att en av våra bifrågor motbevisats; ”Kan då en hög halt av analfabetism få motsatt effekt?”

En möjlig anledning till detta är att med läs- och skrivkunnighet kan individer själva ta del av information och tolka den själv. Detta istället för att förlita sig på att lokala ledare, eller rebellgrupper (och liknande) vidarebefordrar kunskap. Kunskap som i vissa fall skulle kunna vara för att gynna sig själva eller den egna gruppen och skapa rivalitet. Läs och skrivkunnighet skulle i så fall försvåra för rebellgrupper eller liknande, att genom propaganda värva nya medlemmar eller skapa oro. Fortsättningsvis har Filippinerna den högsta andelen ungdomar som arbetar av de fyra länder som undersökningen täcker, medan Algeriet har den lägsta andelen ungdomar som arbetar. Den stora skillnaden i sysselsättningen hos ungdomar mellan dessa länder går inte att motivera med olika grad av analfabetism, då båda länderna är snarlika i denna aspekt. Den ekonomiska tillväxten de båda länderna emellan utgör inte heller den en tillräckligt stor skillnad för att det ska kunna gå att göra några tydliga observationer.

Länderna skiljer sig däremot från varandra gällande demografi, då Filippinerna har en något högre andel ungdomar av den totala vuxna befolkningen än vad Algeriet har. Det går emellertid inte att dra några kopplingar mellan demografin i de båda länderna och konfliktintensiteten. Detta eftersom vi bedömer att skillnaden på 1,6 döda personer per miljon invånare mellan dessa båda länder är försumbar, statistiskt sätt. Detta gör att det inte går att förklara skillnaden mellan dessa länders konfliktintensitet med något av de områden vi har valt att undersöka. De enda markanta skillnaderna mellan de båda länderna – andelen

ungdomar i landet och arbetsdeltagandet hos denna grupp – ser inte ut att ha någon förklaringskraft till konfliktintensiteten i landet.

Att halvdemokratiska, och halvautokratiska stater är mer benägna att hamna i konflikt än helt demokratiska respektive autokratiska stater finns det flera empiriska studier på (Urdal, 2011:5). Om detta även gick att applicera på konfliktintensiteten borde de två staterna som klassas som *partly free*, Filippinerna och Nigeria vara mer intensiva än de andra två. Detta är dock inte fallet. Fortsättningsvis resonerar Urdal också om att ungdomar som berövas på sina politiska rättigheter möjligtvis blir våldsamma i försök att tvinga fram en reform (Urdal, 2011: 5). Enligt den logiken, som går mot det förra argumentet, borde Afghanistan vara det mest konfliktintensiva landet, vilket också är fallet. Men tesen motbevisas i och med att Algeriet, som har lägst konfliktintensitet även klassas som *not free* av Freedom House. Dock är det värt att nämna att Urdals huvudsakliga poäng var avsaknaden av demokrati skulle leda till konflikt (och då i vårt fall konfliktintensitet), vilket tekniskt sätt stämmer på alla fyra länder enligt det index vi har använt oss av. Fortsättningsvis har alla länder, som vi gått igenom i bakgrunden, haft konflikt i fler än ett år. Freedom House uppdaterar sin bedömning av länderna varje år. Ett land som har haft konflikt kommer bli mindre fritt över tid när stridande parter växer mer och mer fientliga i konflikten, och landet invånare kommer antagligen även känna av en minskad grad av frihet. Konflikt bryter upp sociala nätverk och leder till radikaliserings, och bidrar även till stängandet av skolor, nedbrytning av ekonomisk samt social infrastruktur (Brett & Specht, 2004: 13). Allt detta är faktorer som kan bidra till en minskning av demokrati (frihet enligt Freedom House) över en konflikts tid.

7 Avslutning

De statistiska sambanden som finns i denna uppsats är vaga som bäst, knappt ens det. Flera av de olika statistiska sambanden säger emot teorin, såväl som de också säger emot varandra. Trots att den huvudsakliga frågeställningen om konfliktintensitet stämmer rent ytligt sett, så är detta samband alldeles för löst för att kunna dra en välgrundad slutsats från. I fortsatt forskning, som har mer utrymme skulle en betydligt mer detaljerad undersökning behövas. Vilken sorts våld, och vart utspelar det sig; vad är det för sorts konflikt? Vart våldet begås i länder, eller på vilket sätt är inte heller någonting som undersöks. Detta gör att ett land som Filippinerna, där våldet är väldigt sporadiskt och centrerat till en viss del, och Afghanistan där våldet är betydligt mer utspritt fortfarande undersöks enligt samma teoretiska premisser. För oss som författare blev det under uppsatsen gång allt tydligare att dessa frågor är någonting som behövdes svara på innan undersökningen inleddes, eller åtminstone inkludera dem som faktorer för att kunna få ett resultat som en klar slutsats hade kunnat dras ifrån.

Fortsättningsvis skulle en mer feministiskt analys behövas. Detta framförallt då, som Huntingtons citat tidigare i uppsatsen hävdar, är att det är framförallt unga män mellan 16 och 30 som blir våldsamma; varför är det på detta vis? Ett av problemen med metoden som valts till uppsatsen är just det, att alla ungdomar blir generiska, alla har endast en tillskriven egenskap, vilken är att de är just ungdomar. Men individer är olika på många sätt. Att tro att ungdomar i Nigeria, Afghanistan, Algeriet och Filippinerna har samma anledning till att vara missnöjda med sin tillvaro är nästintill naivt. Att gå in mer djupt och fråga individer i dessa länder om vad just deras anledning till missnöje är skulle vara ett alternativ för att motverka detta problem. Lokalkännedom kan därför vara viktigt innan några tydliga slutsatser kan dras. Detta är tydligt i till exempel Nigeria där ren statistik inte kan förklara sambandet mellan en hög arbetslöshet, trots god ekonomisk tillväxt. Här skulle lokalkännedom kunna identifiera andra orsaker till den höga arbetslösheten.

Enligt en rapport från FN kommer mängden 15-24 åringar i världen sjunka i alla världsdelar förutom Afrika, där mängden 15-24 åringar kommer fördubblas fram till år 2055 (UN Population Division, 2015: 1). Med detta i åtanke tror vi trots denna uppsats att området vi nu undersökt ändå har en relevans, om denna självkritik kan användas konstruktivt av kommande forskare så att undersökningarna blir mer specificerade och anpassade efter de fallen som väljs. Även om det inte går att göra några tydliga kopplingar mellan konfliktintensiteten och andelen ungdomar idag, så skulle detta samband kunna bli tydligare i framtiden. De skillnader i andel unga mellan länderna är idag inte tillräckligt stora för att effekterna ska kunna bli mätbara, men om andelen ungdomar i kommer stiga till den grad som FN-rapporten menar så kommer dessa förändringar möjligen bli tydligare. Det är kanske framförallt Afrika som alltså har en stor potential för framtida studier om ungdomar, demografi och konflikt.

8 Bibliografi

Afghanistan. Uppsala Conflict Data Program (2016-01-06) UCDP Conflict Encyclopedia: www.ucdp.uu.se/database Uppsala University Department of Peace and Conflict Research

Algeria. Uppsala Conflict Data Program (2016-01-06) UCDP Conflict Encyclopedia: www.ucdp.uu.se/database Uppsala University Department of Peace and Conflict Research

Brett, Rachel – Specht, Irma. 2004. *Young Soldiers: Why do they Choose to Fight?* London: Lynne Rienner Publishers. (192 sid)

Floyd, Rita. “Analyst, theory and security: a new framework for understanding environmental security studies” Matthew, Richard A. & Floyd, Rita (red.) 2013. *Environmental Security*. London: Routledge. (302 sid)

Freedom House. 2016. Tillgänglig från: <https://freedomhouse.org/about-us>. Hämtat: 2016-01-06.

Freedom House. 2014 a. Nigeria. Freedomhouse.org Tillgänglig från: <https://freedomhouse.org/report/freedom-world/2014/nigeria> (Hämtad: 2016-01-06.)

Freedom House. 2014 b. Afghanistan. Freedomhouse.org Tillgänglig från: <https://freedomhouse.org/report/freedom-world/2014/nigeria> (Hämtad: 2016-01-06.)

Freedom House. 2014 c. Philippines. Freedomhouse.org Tillgänglig från:
<https://freedomhouse.org/report/freedom-world/2014/philippines> (Hämtad:
2016-01-06.)

Freedom House. 2014 d. Algeria. Freedomhouse.org Tillgänglig från:
<https://freedomhouse.org/report/freedom-world/2014/algeria> (Hämtad: 2016-01-
06.)

Hamilton, Mark D. 2007. Engines of Change: The Role of Youth in Global
conflict and Development. The American University, School of International
Service.

Hanemann, Ulrike. 2005. Literacy in Conflict Situations. Unesco Institute for
Education.

Höglund, Kristine. ”Comparative Field Research in War-torn Societies”
Höglund, Kristine – Öberg, Magnus (red.), 2011. *Understanding Peace
Research. Methods and Challenges*. London & New York: Routledge. (228sid)

Indexmundi. 2014a. Indexmundi.com. Tillgänglig från:
<http://www.indexmundi.com/factbook/fields/age-structure>. (Hämtad:2016-01-
06)

Indexmundi. 2014b. Indexmundi.com. Tillgänglig från:
<http://www.indexmundi.com/factbook/fields/population> (Hämtad:2016-01-06)

Kaplan, Robert D. (1994) “The Coming Anarchy,” *Atlantic Monthly*, vol. 273, p.
46.

Nigeria. Uppsala Conflict Data Program (2016-01-06) UCDP Conflict
Encyclopedia: www.ucdp.uu.se/database Uppsala University
Department of Peace and Conflict Research

Philippines. Uppsala Conflict Data Program (2016-01-06) UCDP Conflict Encyclopedia: www.ucdp.uu.se/database Uppsala University Department of Peace and Conflict Research

Sarkees Reid, Meredith. 2011. "The COW typology of War: Defining and Categorizing Wars (Version 4 36 of the Data)." *The Correlates of War Project*. Tillgänglig från: [http://www.correlatesofwar.org/COW2Data/WarData_NEW/COW Website - Typology of war.pdf](http://www.correlatesofwar.org/COW2Data/WarData_NEW/COWWebsite-Typologyofwar.pdf). (Hämtad: 2016-01-07).

Steinberger, Michael. 2001. So are civilisations at war?: Interview with Samuel Huntington. *The Guardian*. 21st October. <http://www.theguardian.com>. Tillgänglig från: <http://www.theguardian.com/world/2001/oct/21/afghanistan.religion2> (Hämtad:2016-01-06.)

Sundberg, Ralph & Harbom, Lotta. "Systemic Data Collection: Experiences from the Uppsala Conflict Data Program" Höglund, Kristine – Öberg, Magnus (red.), 2011. *Understanding Peace Research. Methods and Challenges*. London & New York: Routledge. 228 s.

The World Bank. 2014. "Labor force participation rate for ages 15-24, total (%) (modeled ILO estimate)." Tillgänglig från: <http://data.worldbank.org/indicator/SL.TLF.ACTI.1524.ZS/countries>. (Hämtad:2016-01-06)

UNdata. 2015a. "Per capita GDP at current prices - US dollars." UNdata.un.org. Tillgänglig från: <http://data.un.org/Data.aspx?d=SNAAMA&f=grID%3A101%3BcurrID%3AUSD%3BpcFlag%3A1#SNAAMA>. (Hämtad: 2016-01-06)

UNdatab. 2015."GDP (current US\$)." Undata.un.org. Tillgänglig från: http://data.un.org/Data.aspx?q=gdp&d=WDI&f=Indicator_Code%3ANY.GDP.MKTP.CD. (Hämtad:2016-01-06)

United Nations Department of Economic and Social Affairs: Population Division. 2015. "Population Facts".
http://www.un.org/en/development/desa/population/publications/pdf/popfacts/PopFacts_2015-1.pdf. (Hämtad:2016-01-06)

United Nations Youth. 2013. "Definitions of Youth".
<http://www.un.org/esa/socdev/documents/youth/fact-sheets/youth-definition.pdf>
(Hämtad: 2016-01-06)

Unesco Institute of Statistics. 2016. "Illiterate Population." Tillgänglig från:
<http://data.uis.unesco.org/> (Hämtad: 2016-01-06)

Urdal, Henrik. 2011. A Clash of Generations? Youth Bulges and Political Violence. Harvard Kennedy School.

Bilaga 1

Länder	Afghanistan	Nigeria	Filippinerna	Algeriet	Världen
0-14 år (män) 2014	6793832	4E+07	18493668	5641148	9,6E+08
0-14 år (kvinnor) 2014	6579388	4E+07	17753359	5378207	8,9E+08
15-24 år (män) 2014	3600264	2E+07	10416358	3451069	6,1E+08
15-24 år (kvinnor) 2014	3464781	2E+07	10044724	3291166	5,8E+08
25-54 år (män) 2014	4771323	3E+07	20031638	8398770	1,5E+09
25-54 år (kvinnor) 2014	4586963	3E+07	19796545	8209634	1,4E+09
55-64 år (män) 2014	603197	3E+06	2882719	1230865	3E+08
55-64 år (kvinnor) 2014	622539	4E+06	3372485	1186832	3,1E+08
65+ år (män) 2014	371753	3E+06	2103596	931769	2,7E+08
65+ år (kvinnor) 2014	428808	3E+06	2773139	1094262	3,3E+08
0-14 år (män och kvinnor) 2014	13373220	8E+07	36247027	1,1E+07	1,8E+09
15-24 år (män och kvinnor) 2014	7065045	3E+07	20461082	6742235	1,2E+09
Alla (män och kvinnor) 2014	31822848	2E+08	107668231	3,9E+07	7,2E+09
Alla (män och kvinnor) 2014 - 0-14 (män och kvinn	18449628	1E+08	71421204	2,8E+07	5,3E+09
% 15-25 år (män och kvinnor) 2014 av 15-65+ år (r	38,3%	34,0%	28,6%	24,3%	22,4%
UCDP antal döda 2014	12132	4621	472	107	
UCDP antal döda per invånare 2014	0,0003812	3E-05	4,384E-06	2,8E-06	
UCDP antal döda per 1 000 000 invånare 2014	381,2	26,1	4,4	2,8	
GDP 2014	2,084E+10	6E+11	2,846E+11	2,1E+11	7,8E+13
Invånarantal 1991					5,4E+09
GDP 1991					2,4E+13
GDP per capita 1991	265	652	793	1735	4376,14
GDP per capita 2014	654,93671	3209,1	2643,1383	5515,14	10853,4
Ökning GDP per capita 1991-2014	389,93671	2557,1	1850,1383	3780,14	6477,24
Procentuell ökning GDP/capita 1991-2014	147,1%	392,2%	233,3%	217,9%	148,0%
Freedom House Free/Partly Free/Not Free 2014	Not Free	Partly Fr	Partly Free	Not Free	
Arbetsdeltagande 15 - 24 år (män och kvinnor)	38%	38%	48%	29%	
Analfabetism 15-24 år (män och kvinnor)	2888008	9E+06	411220	298480	
Analfabetism 15-24 år (män och kvinnor) - Procent	40,9%	27,6%	2,0%	4,4%	